

५४०८

$\frac{IV}{96}$ ५४

लज्जनमाला

५३४५

आर्य सौराष्ट्र मित्र मेणा तरङ्गिणी

गणेशवादी

७५

२५५१७

ભજનમાળા. ૬૪૦૬

૧.

ચાલો ચાલો આજ સૌપર જીત મેળવવા કાજ.

ચાલો ચાલો ચાલો તું અંધે મરે દીનદાર,

ગણપતી આંખાકાલી તુંમકે સમરે વારંવાર.

પાવે પાવે પાવે તું નીતી ધરમકા સાર,

ને અંધે તું સદાય હમ પાવેંગે જયજયકાર.

મારો મારો મારો કંકાસ કુસંપકું ઠાર,

હરી હરકે ઝુંડે નીચું મિલ ભવસાગર ઉતરો પાર.—ચાલો ૦

.)

જુસખા મલી આજ,
સ્થર સ્થાપો, ઐક્ય આપો,
સદ્ધર્મ આપો તમે શક્તિ દુષ્ટ અતિહૃદયી આરે—
૧૨ જમી જળ સ્થળ જૂનળ હમેશ,
તુરાગી, સદ્ભાગી, દુખ ભાગી,
૧૪ સૃષ્ટિપર નિષ્ઠિકર ધર્મ અતી “અરી” આરે—માયા છો.
નડી હું વિનવતો તને રત્ન રહી રણીઆત,
જમો સુખ પામો, સુખ કામો કરી જમો,
સુંદર સ્વર હર નટવર નરવર ભાવયકી રમરીઆરે—માયા છોરે.

૪.

ડરમાં તું દીક્ષાથ છોકરા ડરમાં તું દીક્ષાથ.
મને રક્ષો બહુચર માત ગોવધનું ટાળો અતી ઉત્પાત.
દર્શન આવું ને ચિત્તમાં ચાહું હિત મનાવું ને શીશ નમાવું,
ભક્તિ કરીને હું પાવન થાજી આ ભવ સાગર હું તરી જાઉં;
(ખે વાર) મને સર્જુ લે અખે માત—ગોવધનું ટાળો.

આવિષ (સદર).

તને રક્ષે બહુચર માત છોકરા ડરમાં તું દીક્ષાથ.
ભક્ત ઓદ્ધાર ને પ્રીતેથી પાળું સર્જુ આવે તેને નીત્યે સંભાળું,
ગો વધનારને ખડ્ગથી મારું ચાલ તુને મારા ખેલ દેખાડું;
(ખે વાર) તને કશ સદા રણીઆત—છોકરા ડરમાં તું.

૫.

હટકે મટકે જાઉં લડવા લડવાની છે મન બહુ હામ.
બહુચર માતા અતિ સુખદાત જગવિખ્યાતા શ્રીક્રમયા,
જગદ અંબિકા તુલ્યા ભવાની આર્ય પુત્રપર કરો દયા.
ભજ મન રામા અતિ સુખધામા જન વિશ્રામાં શર્વેશ,
ભજન કરે ભાવ પાર તરે જન મન્ય દુઃખ સર્વે ભવના.

૪૩

અરર અંબિકા માત માહરી(મરાઠી લલીત
માત બહુચરા પ્રણમુ જગધરા, સક્ષત અ.
પ્રણમિ શિશુવદે નિલશુભચિતે, રાણિત ભાવર્થા
વજ્રવાસિણી ભય વિનાશીણી, ખડગ ધારિણી સિ
જગતજનુની મુક્તમાનુની, અન્નપુરિણી ભદ્રમાનુની,
કષ્ટ હારિણી ધર્મ તારિણી, અશુર અહારિણી પતિત પાવ
ભક્તિ આદરં ચિત્ત શુદ્ધ કરં, કુસંપ કલેશ જપ શક્તિને સ્મ.
દ્વિત્વ સૌમ્ય ઔઘ્યશક્તિ અહો નિરો, ગોવધ વિનાશવા આર્ય ધર્મહિત.
પ્રણુ શિશુમનો કામના થવા, શક્તિ સ્મર અતી ધર્મ રક્ષવા,
જગત આ સહ લ્યર્થ માત્ર છે, મનુષ્ય તો સદા દોષપાત્ર છે,
આર્ય પુત્રોતું માન જન વિશે, નીત પ્રતે વૃદ્ધિ જામે જગત્રિષે,
રત્ન આટલું ચિત્ત થકી ચહે, મુંકાકો સહ સદ સુજસ ગ્રહે.

૬.

બોલે બાટકે આયા મુસાશીર પનધટપર સજની.
પ્રાણુ સખા સૌ સંજે મળીયા બાવ ધરી આજે,
જગદંબાતું ચિંતવન કરીએ (બેવાર) ભવહિતને કાળે. ૧
રાજ્ય કાળ્ય સૌ સિત્તા ખોષ અતધન ગયું સાળી,
ખોયાં ગોધન ગયાં પ્રતિષ્ઠા (બેવાર) તન મન બળ ભારી. ૨
કુસંપ મુળ હડે પેઠાથી આબર અદકી ગષ,
પરતંત્રના હિસ્મત્ત બેયપ્રદ બની (બેવાર) બેઠા બામુલા થષ. ૩
બોકડ પેરે બહુ બરાડી બડબડ કરતા કષ,
સિહ સુત લધુપણુ સ્વાતંત્ર્ય સાટે(બેવાર) ચુદ્ધ કરે ઝટ લષ. ૪
ધિક્ક ધિક્ક રેહો હિંદુ લોકો છુરિથી વધરાએ ગાષ,
આર્ય નામને કલક લગાડો (બેવાર) વચનેથી બંધાષ. ૫
શુખ દુઃખ સંકષ્ટ અતિ દરિદ્રતા હિના દશા આવી,
ધિક્ક મિથ્યા અભિમાન બાન ખોયા (બેવાર) અતિ ભરમાવી. ૬

(૫)

અડગ ઉમંગી પ્રયત્ન જંગી કરો સસ સાટે,
જગદંબાનું સ્મરણ કરીએ (બેવાર) જનહિતને માટે. ૭
શક્તિ છત્ર વદ મુખથી “જો અંબે” ડરોના મનમાં કંઈ,
ધ્યાયેન્નધુ સૌ બનો સુસંપી (બેવાર) કુસંપ કો કરો નષ્ટ. ૮
સુખ દુઃખ મળે સૌ મન મનાવવા સાથ આવે ના કંઈ
અમર નામ અવનિતળ પર આ (બેવાર) રત્ન જય એક રષ્ટ. ૯
આર્ય રાજ્ય ધર્મ યજ્ઞમાં તારાજ શુરવીર ગમાં ચાલી,
રક્ત અંગિકા લક્ષ્મિ દાસ (બેવાર) સમસજ અતિ નરનારી. ૧૦
૭.

બેટો ઇસમજીભીકા નાદર ખીઆલ હે.
સદ્ધર્મ આર્ય કઓમકા મઓશીલ નિકલ રહી,
ગજનનોકા મેલા હે સવારી ચલ્લરહી.
તજવિજસે ચલના હીક ચિંતા નિકલ ગઈ,
હમ સરસ્વતિકા ચેત્રા હે સવારી ચલ્લરહી.
માંયેપે મંદિલ બાંધકે ગરખીમે શીરતે હએ,
ઉમ્યાકા ધરકે ધ્યાન શંકરકો સ્મરતે હે.
સખ ગએ હે વિધન દુર અખ તદખીર બન ગઈ,
હમ નામ પ્રભુકા સ્મરનેસે સખ બ્રાંતિ ટલ ગઈ.
સખ મિત્ર મેજે કર યહાં નીકલ આતે સહી,
બર-ઓમકામના ચે આર્ય ધર્મકી હુઈ.
સૌ રાષ્ટ્ર મેજાંકીબો અખ તૈયારી બન રહી,
બગવતકી દયાસે મેરી સખ શીક ટલ ગઈ.
શ્રી લક્ષ્મી દાસકી યહી અમાન મીલગઈ,
પ્રભુ રખો અમનમે ચમન ખુલ ગઈ ગઈ.

૮.

શ્રીવિશ્વેશ્વરા મને ઉગારી લે જરા.
સ્વામ શંકરા પ્રભુ ધૈન્ય દે હરા (બેવાર).

(૬)

ભરતખંડને વિપત્તિ થાતી અતી દુઃશાઃ અન્ન તો મળે ના પેડ, (એવાર)
 વિદ્ય એ હરા પ્રભુ દારિદ્ર્ય એ હરા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ
 આર્યસર્વ શૌર્ય વિર્ય ઐક્ય હિલુ થઈ મયા ગો કપાય મોહ લાથ (એવાર)
 ઉત્પાત તે મહા પ્રભુ વિદારી કર દયા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ
 ને વિચારી જીવ તું અગ્ન અસ્પ વય જરા, કર સ્વતંત્ર દેશધર્મ (એવાર)
 ભવ્ય ભરત ધરા કરો શાંતિ વિશ્વેશ્વરા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ

૯.

ગુણ્યમનમે બીહુ છુપા બડા ઝેરી હએ કરકે બાગમે જાકે.

હું વિનવું સદા અવિનાશી શાંતિ શુભ આપો,
 તુજ ભક્ત અતિથ મુઝાય ચરણ ચિત ચાંપો.
 ગોવધ અતિ મહા ઉત્પાત પરમ ચિને કાપો,
 દારિદ્ર્ય દુઃશા ભરતની અતિ પ્રભુ જાખો.
 કર ગોંઘરી સત્વર નાશ વિદ્ય દુઃખ વિદારો,
 આર્ય ધર્મ નિરંતર અભે પદ અવિચળ તારો.
 લઈ વલણ સારી રહી સરણ તને નીત સ્મરીએ,
 કર જોડી વિનતી હવે નાથ નહિ અવતરીએ.
 હું હાવેથી સાચો દાસ થયો છું તમારો,
 અભિપદ કિંકરને આપ તાર નહી ચારો.
 કસ્માણુ કરી જન તન મન ધન સુખ પામો,
 ભક્તિથી શાંતિ મળી મનોકામના પામો.
 ગુણ ગાઢ રત્ન રણીઆત થયો છે આજે,
 મહા લક્ષ્મી દાસને રક્ષ સદા હિત કાળે.

આવો આવો રંગીલા અલખેલારે.

આવો આવો બહુચર અલખેલારે,

ભજન ગરબા ગાએ રંગના રેલારે—આવો આવો

આર્ય જનપ્રતિ આનંદ (એવાર) સુખ વૃદ્ધિ થાઓરે—આવો

સૌ સંગે મળી આ વાર તમે ચાલો.
ચપ્પતન્ય શક્તિ અવતાર તમે તારો તુજનીણ નહી કા આધાર ઉગારો,
ઉગારો જગદધાર નહ ચારો છડે રહ્યો અતી લાચાર બેચારો.

કુલ.

સાક્ષાત રમરૂં ઑંકાર, બય ટાળીને તુ તાર,
ચપ્પ ધર્મરૂં તત્તવાર, બવસાગર ઉતારો પાર;
શરણાંગત જગદધાર લઇ તારો—ચપ્પતન્ય શક્તિ અવતાર ૨
દેરાવ.

શીશુને હરી ચણે રાખો બય જન્મ મર્ણુને કાપો,
સંહારી ગો “અરિ” નાખો અભિપદની મુક્તી આપો.
કરે ભક્તી ધરું શુભ ચીત, મળે સદનિત, કરે જગદિત રમરૂં નીત નીત
ધનરયામ વૃંદો ધરનાર તમે તમે તારો—ચપ્પતન્ય શક્તિ અ ૩
તમે ચાદ ભવનના સ્વામિ અવિનાશી અંતરયામી,
ગુણગામી અતિ સુખધામી રહ્યો વ્યાપી ખલકમાં જામી,
પ્રભુ પામું ભક્તીથી ચરણ, ઉતમ તનમન, મળે અનધન,—
હમયાદી શક્તિ અવતાર તમે તારો—ચપ્પતન્ય શક્તિ અ ૪

૧૧.

ભક્ત દર્શન આવે શીસ નમાવે શ્રીગજનના,
નીત ભાવ ધરાવે પાદ વંદાવે શ્રીગજનના.

શાખી.

દેસ ધરમ અતિ દુર્દશ યાતા ગૌવધ મહા ઉત્પાત
કાપી કુસંપ સુસંપ જમાવે.
વિઘ્ન હરો મુજ તારે આપતિ હરો રઘુનાથરે—ભક્ત દર્શન.
રિધિ સિદ્ધી અતિ શક્તિ દહને કાપ ત્રીવીધ તન તાપ,
બિડ પડે ત્યારે ભક્તોને રક્ષે વીરરી શંકર સંનતાપરે—ભક્ત ૦

રહે અકેલી મોરી જન.

રક્ષી સદા દત્તાર ભવાની રક્ષી સદા દાતાર—રક્ષી સદા દાતાર.
 બદરકાળી અતિ સુખકારી આશ પુરી વિખ્યાત—ભવાની રક્ષી૦
 છત્રવતી મુજ માત ભવાની કાપ કષ્ટ તન તાપ—ભવાની છત્રવતી૦
 આહા રહે આર્યજનો, હુરિકાથી વધે ગોમાત—ભવાની રક્ષી સદા૦
 સમ્ય કષ્ટકારક બહુ જનને અન નહ પેટે લાત—ભવાની રક્ષી સ૦
 ધિક ધિક પંચવિશ કોટી હિંદુ કેમ લખવે જાત—ભવાની છત્રવતી૦
 એક દીને સૌ કો મરવાનું ડરવાનું શા માટ—ભવાની રક્ષી સદા૦
 શક્તિ ફેરી આશીષપામે ગોવધનો કરનાશ—ભવાની છત્રવતી મુજ૦
 જમદંજાના ગરબા ગાઇ પ્રીતે રહેા રજયાત—ભવાની રક્ષી સદા૦

૧૮.

ભરમ ભારી ખીસાં ખાલી સફેત હગ હુચા સોદા.
 હું તો બહુચર માત બદરકાળી દીન રાત,
 નવદુર્ગા વિખ્યાત ભજી સુખી દીન રાત;
 તુલ્યા ભવાની માત કાપો ત્રિવિધ તન તાપ,
 ખડગ ધર્યું છે હાથ થઇ જંગને નીરાંત. —હુંતો બહુ૦
 કંઈ નીશદીન અનુશટાન ધરી ઉમ્મવાનું ધ્યાન,
 વાધો આર્યનું નામ અતિ જગમાં તર્યામ;
 ઉદયા શક્તી ગુણવાન કરે જગતું કલ્યાણ,
 બહુ સુખકર ગુણવાન એ તો નીશ્યે પરમાણુ—હુંતો બહુ૦
 કંઈ મુક્તાદ્રણ હાર ભેરખા બાન્તુમંદ ચાર,
 હાથે ત્યુડી જયકાર પાયે ધુગઈ ગમકાર;
 નાશ કીધો અપાર દુશટ જનનો સંહાર,
 આપી દક્ષત્યોને હાર મારી ખડગની ધાર—હુંતો બહુચર૦
 તુજ પુત્રોનાં રાજ્ય અતિ થતાં તારાજ,
 આર્ય ધર્મેના કાજ નહ થતાં જયકાર;

મળી માગે છે આજ આર્યધર્મ સમાજ,

મળો અહોનીશ તુંજ આપ સંપ સુયસ સુખસાજ—હુ તો ॥

૧૪.

તો તાનજ રક્ષી હિંદુએ લળેલા ધન્ય શીવાજી,

દર્શણુ જાવું ચિતમાં ચાહુ નિત્ય મનાવું બહેચરીને

વિદ્ય હરો ભય ગો “અરી” નાશી કાપ કુસંપ દુરમતીને.

ગરબા ગાઉ અતી રીઝાઉ ભાવ થકી હું ગણપતીને,

સરસતી માતા આપ સુવાણી સન્મતિ તું આર્યજન પ્રતીને.

હૃદય.

હાય હાયરે પ્રાણુ જાયરે.

અંધિકે સ્મરૂં ભાવથી અતી, ભકતી મુક્તીદા સુરીતી સદનીતી,

હાય હિંદુઓ ધરમ છાંડો ના, ગોપાકારથી આવી દુરદશા.

મરુકુંડમાં અગ્નિ તુલ્ય જે, આ બ્રહ્માંડમાં ગો પવિત્ર છે.

જન્મે પ્રત્યક્ષ છે દુષ્ટ હાયથી, અજ તો મળે પેટે ના કષ.

ના કદી તમે મૃત વિના રહો, કાંય કરી તમે મુક્તી કરી કરો.

શમરી આંખકા શકતી તો મ્હો. શુધ જીવ ગૌ માત તો મ્હો.

શિંહસુત લડે યુધ જોડીને, બોકડા ડરે જાય દોડીને.

કુસંપ કુમતી દાદિદ્રને હરો, જગતની પ્રજા શાંતી તો કરો.

૧૫.

કીયા જાને તું કયા જાને દુનીઆ મતલબ અપના,

જહ સ્મરીએ શકતી માતાને જન ત્રાતા બહુચર માતાને,

સુખદાતા જગવિખ્યાતાને અતી સુંદર ઉદ્યા માતાને;

શ્રીશકતી સર્વ જ્ઞાતાને—જહ સ્મરીએ.

સૌ આર્ય મળી સંજે આજે કરે ભગતી સદા જગહીત કાળે,

તન તાપ કષ્ટ સઘળાં ભાળે કલ્યાણી દુર્ગા અતી રાએ;

આશા પુરી અંબે માતાને—જહ સ્મરીએ.

(૧૦)

નવરાત્રી અતી શુભ શુખકારી ગરબા આવે મળી નરનારી,
બય નામ કરો બદરકાળી તન તાપ કષ્ટ હર માહાકાળી;
અતી અદલુત ઉમયા માતાને—જમ સ્મરીએ.
કર શાંતિ અવનીપર સ્થીર સ્થાપી ગોવધ કર નાખો ઉત્થાપી,
તુજ શિશુના સૌ દુઃખડા કાપી અન્નપુર્ણિ અતી કરને શાંતી;
જગદબા અતી ગુણગાતાને—જમ સ્મરીએ.
પ્રયત્ન જંગી કરે ઉમંગી સાહ્ય કાર્યે સમર આ ટાણે,
જગદબા દુર્ગા દુર કરો બય વિદ્ય હરો જનહિત સ્થાને;
કલ્યાણી તુળયા માતાને—જમ સ્મરીએ.
આરે કાયા નહી નિશ્ચે કામની ભરમ સ્વયં બળી સધળાને,
તું આર્ય નામ રાખી મે અમર ને સ્મર અતીશે સુખદાતાને;
રક્ષ ભક્ષીદાસ સરણે તારે—જમ સ્મરીએ.

૧૬.

ચલા ચલા નમુ સ્વામ શુભવદના.
નમુ નમુ બવાની શુભવદની અંગિકા કલ્યાણી સુખકરણી.

જીવ.

બદરકાળી બહુચર માળી,
બરબા ગાઓ ડહ; બળઓ શુભ રજની—નમુ નમુ.
ત્રેમ ભક્તીયા અતી મન રીએ,
જાએ વીધન ઝટપટ; કરે દુખ દુર જનની—નમુ નમુ.
આર્ય ધર્મ રક્ષીણી સિદ્ધાસણી,
આવું શરણ ઝટપટ; વીદારો દુખ મનની—નમુ નમુ.

૧૭.

ત્રેનાપે વારી તેરે સેનાપે વારી.
માત તમારા ચરણ સ્મરણ કરે,
સરણે મને રાખોરે સુધરીએ—સરણ મને રાખોરે સુધરીએ.

(૧૧)

આર્ય પુત્રો રીજે ગરબા ગામ બહુ,
પ્રીતે અતી નીતે અંબા સમરીએ—માત તમારાં
શાંતી કરો સનતાપ હરો જગ,
આપ દયાસિંધુ અમે સ્મરીએ—માત તમારાં

૧૮.

ઓ પ્રભુ જગતનિવાશ વિશ્વપાળકા,
ઓ પ્રભુ શંકટ વિનાશ વીશ્વપાળકા,
ધારી શારી ભક્તિ સદા વિનવું અંગિકા,
કરો દયા સિંધુ તમે વિશ્વેશ્વરા?
જગત જનુની મુક્ત મનુની માત અંગિકા (મેવાર)
ઘાતા ત્રાતા સઠળ જગધરા જ્ઞાતા ખ્યાતા ગવરીશંકરા,
વૈકુંઠેશ્વરા શ્રીવૃંદોધરા શ્યામશંકરા, વીશ્વ સુખકરા
નીતે પ્રીતે અનંત સુખકરા—ઓ પ્રભુ શંકટ

૧૯.

શમન ગુલજર ગુધર ખશાર જાને મન.
અહો કિરતાર જગદા આધાર રાખો શરન,
કર નમ્સકાર ભજન સુખકાર માને મન;
દશા આ દેશની દીન દીન ખુરી આવી,
પ્રભુ કરી શાંતીને દુખહાર લેને શરણ—અહો
ભજન કીરતાર બહુ સુખકાર કરે ભક્તો,
ભુલો કરતા કરે ભવમાં છે નહીં રસ્તો;
ઉતારો પાર ને ઉગારી ક્યો તમ ચરણ—અહો

૨૦.

હાર મીઠી હાર હમે હાર.
પુણ્ય દેશ ભક્ત ખતું જોડું સુખ આશીશ,
નીશ્ચે આવી દુર્દશા થતી પીડા અતીશ,—પુણ્યદેશ

(૧૨)

જાનખાન માનપાન રાજ્ય આર્થ જન ધણી,
જાન રયાં અનાર્થમાં શ્રી ઉભયા શક્તી.—પુર્ણદેશં
આપ આર્થ સન્મતિ તું ઉત્પતિ કરી અતીશ,
બધ વીનાશી રિષ્ટ કર કુસંપ હર પુર્ણમતી.—પુર્ણદેશં

૨૧.

દોન કદયા દોઝે મહારે.

આજ આનંદે નવરાત નીસયાં ગરબે રમવાને;	
ધન રયો ધર્મ જયકાર શોભા શી વર્ણવું આળે	૧
સિંહાસન કિધાં ખડગ ધરી જયકાર રમજુમ નેપુર વાગે	૨
કંઠે મુકતાફળ નવશરો હાર જુમજુમ ઝાંઝર વાગે	૩
મકવેશર નાશીકે ટિલક કપાળ કકણુ શોભે છે હાથે	૪
કાને કુંડળ અતી સુંદર વસ્ત્રાભંકાર ચુડી બેહમની હાથે	૫
બાંહે બાળુખંધ બેરખાં છે ચાર સિંદુર સેષો છે માથે	૬
ગળે ગુંજનમાળ નેત્રે આંજન સુખકાર દર્શન થકી દુઃખ ભાગે	૭
અંમાજી કીધા અતી આળે ઉપકાર દર્શણુ નિરંતર માગે	૮
સા જન સંગ મલી ગાઓ શુખકાર જગદ્યા વ્યાપી સાક્ષાતે	૯

૨૨.

જગદર ગીરીવર સુખકરે.

સુંદર બહુચરે દુખહર સુખકરે ભેગ ઉગારી આ વારે (બેવાર)
એકય શીર્ષખળ જાન થતા ગોવધ
તેથી આવી દુખ દુરદશા અને દારિદ્રતા ઓ આવી સદા
હિમત કીમત સુભટ સુમત સુજતથી
ગત જાએ થતા હે સારી મતી ને સારી બક્તિ
વીચર શ્રીધર શ્રીહર સુખકર
ગો વધકરને આવરવે માર—સુંદર બહુચરે દુખહર

૨૩

બાહે સખાખચ મન સમન શીર પતાવું
માતે અંખાના ચરન નમન કર સદા તું (સુખકારી)

(૧૩)

આ શરન સ્મરણ કરીઆ કરીઆ-આ શરન સ્મરણ
ઓ માતે તમારા ચરણ પડું તું સદા છે જગદધારા
તા જનમ મરણ ફરી આપ ફરી આપ
નાજનમ મરણ ફરી આપ માત અંબાના

૨૪

માપાવે તે ગઢથી

આ બાવે તે ભગતી હું કરું મહાકાળીરે
આ બહુચર અબે માત દીનદયાળીરે
આ નિત્ય નમું ગણુરાજ બહુ સુખકારીરે
આ ભક્તના પુરેકાજ બહુચર બાળીરે
આ ગોવધ અતિ ઉત્પાત તે નહાકાળીરે
ટાળ તેના શત્રુને આર્ય પાવા વા
આ આર્યને સંપ સુખધિ દયો સુખકારીરે
તમે તાંબો શ્રી લક્ષ્મીદાસના દુખ ટાળીરે
આ ગાએ શીખેને સાંભળે નરનારીરે
તેના પુરો મનતા કોડ બદરકાળીરે

૨૫

આર્ય હો ચલા સકલ મીઠુનીયા.

આર્ય હો સદા સકળ મજોઝીહાં
ગણેશ સ્વદેશ ભક્ત બની શક્તિ શેવુઆ
શ્રી વૃંદોધરા લક્ષ્મીપતી સ્મર્યા
થી દોષ ત્રિષ્ટિ પામે શાંતિ ભરત તણી ધરા
માત બહુચરા પ્રણમું જગધરા
કામ્ય કુંસંપકું નિતી વિપતી આપતિ
શ્રી ગજાનના મુશક વાહન
ભક્તિ મુક્તિ
શાંતિ રે

(૧૪)

સ્મરણ ચરણ શરણ મુક્તિ દે તું જગ સદા
રાત્રી નવ આતી સકળ સુખકારા
માત લલિતદાસ રક્ષ શ્રી વિશ્વેશ્વરા

૨૬

માયાગનુયા પ્રેમ કનઇયા પ્રશન કરી તલ્વાર
આવો ગણુપતી પ્રેમ કનૈયા પ્રશન કરી તલ્વાર બેવાર
સંપ સુખ સને શૌર્ય સદનિતી આપો અપરંપાર
નીશદીને રાખી તું શરણે ભક્ત જન ઉગાર-આવો ગણુપતી
ભાવે સ્મરી હું નિશ્ચે ઉતરે ભવસાગરને પાર બેવાર.

અતિ ઉદયા શક્તિ પ્રશન કરી તલ્વાર-આવો ગણુપતી

૨૭

તુમી નીશદીના ગણુપતીઆ સ્મરણ કરા.
તુતો નિશદીન ઉદયા શક્તિ સ્મરને સદા
આપણો ધર્મ કુબે છે તેનો કર વીચાર જરા-તુતો.
વિશ્વંભર રાજે ભવ દુઃખ ભાંજે
કાપે સંકટ ભય અપારરે તુતો સ્મરે જરા તુતો
નીત્ય ભક્તિ કરી શિશનમાવું
શાંતી કર જગદાધારરે પ્રભુ ગૌરી શંકરા-તુતો.

૨૮

હારે હાલે દીલકા મેયેહા કીસે બોલું અથવા શાહાબદા જાનીપ્યારા.
પ્રીતથી આ વિનતી કર ગણુરાજે
મહાકાળી શક્તિ દુઃખ ભાંજે-પ્રીતથી આ વિનતી કર ગણુરાજ
ચર આળી દેલાસુરા હારી બેવાર
આજે-પ્રીતથી આ
અપ્રિત દષ્ટને

(૧૫)

૨૯

ઓ પ્રભુ જગત નિવાસ વિશ્વ પાલકા
ઓ પ્રભુ સકટ વિદાર વિશ્વપાલકા બેવાર
સારી મારી બુધ્ધિ કર ઉધાન્કા
જગતજનુની મુક્ત માનુનિ માન અંધિકા-ધાવ ધાવ ધાવ ધાવ
તરણ તારકા અશુર મારકા ભય વિદારકા મ્લેછ સહરકા
માતા માતા ભગ્ન સુખકર
દાતા ખ્યાતા અનંત દુઃખ દર
દાતા માતા સક્ષ્મ જગધરા
ઓ પ્રભુ સકટ વિદાર ક્ષિપ્તજનકા

૩૦

ગુણે ગુણગર નજેરાનાઈ

અનંત સુખકાર નમુ અંબામાઈ
થઈ હાલત ધર્મ દુષ્ટદાર્ઠ-અનંત સુખકાર.
જેરે માતાએ પ્રીતેથી પાલ્યાં
પોતાના પુત્ર સમાન સદા બેવાર
તેરે માતાને શામે હણાતી જોઈ શાંત રહે આર્ય
અજ્ઞ અકાળ તણી ગતી છે ન્યારી-થઈ હાલત
આપો તે આર્યને સૌર્યતા એકી
યુક્તિ નિતી બુધિ માન બનાવ બેવાર.
સત્યને તારે ધર્મ વિચારી સુખે રમરે તુને માત
વિનંતી સુણી ધ્યાન ધરજે મારી-થઈ હાલત

૩૧

સુણી હડી છે કાલ ચડયો છે કાલ પ્યાસો વિશ્વ મોહી
સાક્ષીત નમુ ઓ

(૧૬)

એ જોઈ ઉઠે છે જાળ ચઢે છે કાળ ગાય સંભાળ કોપશો કીધે,
જો માતાએ શ્રાવણ દીધો એ અવગુણ આંખે દીડો-માતા.
ગૌરક્ષો ક્ષત્રિના બાળ ધરો ગુણ શાર શક્તિ અહોહાય
તરો તેથી લો માતા નમુ આત્રતા સ્મરં આ એ જોઈ ઉઠે છે જાલ
સાખી.

ટલિ ગોવધ કરૂણા ગુણુનીધી વિશ્વંભર જગરાએ
આર્ય પામે શાંતી શહુ દીન દીન વૃધી થાએ-શાક્ષાત નમુ.

૩૨

આર્ય હોદ્યો રસ્તો ખેવાર

.. સુખકંઠ મગ્નનના ભગતો-આસો આસો.

અતી સુખકારી

લક્ષ્મીદાસ .. બારી માન ભદ્રકાળી પ્રભુ નરએ રક્ષો-આ.

૩૩

દીક્ષારી કીનીરે.

સુખકારી જનનીરે-ખેવાર

મન રંગન રહે સુંદર સુંદર અતી માત તમારા દર્શન કરી
સરણે સરણે જનને તીલ્યે રાખો તારીરે સુખ,

૩૪

માર માર તરવાર ઉભો જીવે છે શું.

આને માતાજીના દર્શનથી પાવન થયા ખેવાર.

પાવન થયા ને અતી મગત થયા-આને માતાજીના,

સુખરમ રેલ મયાવી કંઈ ન્યારી ખેવાર.

નવીન રૂપન થકી ગરમા ગાયા-આને માતાજીના,

ખોતા જીવ જીવ કમા કરશે અમારી

આપણું પ્રભુ. > ખેવાર મગા અમે-માતાજીના.

